

[Per Stig Møller]

nærradioforsøgene, at der centralt udsendes fællesprogrammer til forskellige lokal-TV-stationer, og at en sammenbinding af sådanne stationer i et såkaldt networksystem er i overensstemmelse med loven?»

Begrundelse

Den 13. december 1984 omtalte Berlingske Tidende, at Dan-TV producerer og viderefremidler fællesprogrammer til lokalstationer i Jylland, på Fyn og Bornholm gennem et kasette-network.

Lokal-TV og nærradio skal bringe stof fra området selv og ikke dublere Danmarks Radio. Der er sat begrænsninger på den såkaldte fremmedproduktion, hvorfor det kan forekomme modstridende med loven, at de samme centralt producerede orienterings- og nyhedsudsendelser herefter kan ses rundt omkring i landet som lokal-TV.

Svar (21/12 84):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Efter reglerne for forsøgsordningen med nærradio og lokal-TV skal en væsentlig del af den enkelte stations programmer være produceret lokalt. Lokalradio- og -TV-udvalget, der følger forsøgsordningen, har indtil nu ikke generelt fastlagt, hvor stor en andel den lokale produktion skal udgøre af en TV- eller radiostations programmer.

Jeg er enig med spørgeren om, at opbygningen af et »network«, hvor en række TV-stationer spredt over landet fast forsynes med ens programmer fra en fælles central, umiddelbart forekommer vanskeligt foreneligt med grundtanken i forsøgsordningen. Det bemærkes i denne forbindelse, at det i hvert fald har ligget uden for den nuværende ordnings forudsætninger at give en central af nævnte type sin egen tilladelse til at udsende programmer over forskellige stationer. Som det er nævnt ovenfor, er det på den anden side accepteret, at stationerne i et vist omfang kan supplere de lokalt producerede programmer med stof af anden oprindelse.

Efter min opfattelse må forholdet mellem opbygning af »networks« og forsøgsordningen vurderes meget nøje, og jeg er bekendt med, at spørgsmålet om »networks« indgår i Lokalradio- og -TV-udvalgets kommende

drøftelser som et særligt punkt. Jeg vil finde det rigtigst ikke at foregribe udvalgets overvejelser, men jeg vil lægge vægt på, at spørgsmålet søges afklaret så hurtigt som muligt.

Spm. nr. S 445

Til *justitsministeren* (13/12 84) af:

Birgith Mogensen (CD):

»Vil ministeren redegøre for sit syn på, at de juridiske ledere af landets fængsler (fængselsinspektører) kan omstøde et lægeligt ud-sagn vedrørende én eller flere indsatte fremtidige lægelige behandlingsbehov?»

Begrundelse

Der er fra lægeside offentligt rejst tvivl om, hvorvidt de juridiske ledere af vort kriminelle sanktionssystem er tillagt en hensigtsmæssig kompetence i relation til de medicinske behandlere.

Lægers og andre behandleres indsats har det direkte sigte at forberede de indsatte tilbagevenden til det normale samfund, og hensynet til denne vigtige side af strafforførelsen begrundet behovet for et fornuftigt samarbejde mellem juridiske ledere (fængselsinspektører) og medicinske behandlere.

Der skal i øvrigt henvises til et brev fra overlægen på Herstedvester til sundhedsstyrelsen (den 27. august 1984), hvoraf det fremgår, at lægerne på ovennævnte og andre fængselsinstitutioner »ikke bliver hørt«, såfremt fængselsinspektører eller andre har en anden opfattelse af den enkelte indsatte sygdomssituation.

Svar (20/12 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fængselsinspektørerne – som i helt overvejende grad er jurister – har som chefer for anstalterne det lokale ansvar for anstalterne, herunder for behandlingen af de indsatte i vid forstand og for orden og sikkerhed. Den lægelige behandling af indsatte i fængslerne varetages derimod af læger i overensstemmelse med de almindelige regler i lægelovgivningen.

Det er imidlertid klart, at de særlige forhold, som følger af selve frihedsberøvelsen, kan medføre, at lægelige råd og ordinationer